

194 r.

Nr 259/49

Uzasadnienie planu rozbudowy prac Państwowego
Instytutu Pedagogiki Specjalnej (1950 - 1955 r.)

Instytut winien być szkołą wyższą, instytucją badawczo-naukową oraz organem opiniodawczym i doradczym Ministerstwa Oświaty w zakresie pedagogiki Specjalnej.

Kształcenie na poziomie wyższym kandydatów na nauczycieli szkół specjalnych winno trwać 3 lata.

Pierwszy rok studia teoretyczne (wykłady, seminaria, ćwiczenia) i kierowana praktyka pedagogiczna.

Drugi rok - praktyka w szkołach i zakładach specjalnych w charakterze czynnych niewykwalifikowanych jeszcze nauczycieli, gromadzenie materiału do pracy dyplomowej.

Trzeci rok studia teoretyczne w Instytucie i opracowanie rozprawy dyplomowej. Obrona tej pracy przez słuchacza odbywa się w końcu trzeciego roku studiów.

Wobec rozwoju szkolnictwa specjalnego w najbliższych latach rocznie potrzeba będzie 100 nowych nauczycieli szkół specjalnych. Wobec tego należy powiększyć ilość studujących nauczycieli do 1 (100 urlopów płatnych).

Wobec zupełnego braku wykwalifikowanych wychowawców do przed i zakładów specjalnych należy równoległe z kursem nauczycieli prowadzić roczny kurs dla wychowawców zakładów specjalnych (z działem wychowawców specjalnych przedszkoli). Kurs taki obejmować przynajmniej 60 osób (po rocznej praktyce w zakładach specjalnych).